

วิธีการอ้างอิงและ การระบุแหล่งอ้างอิง

เมื่อใดจึงจะต้องอ้างอิง?

ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการสาขาใดก็ตาม ข้อปฏิบัติขั้นพื้นฐานของการอ้างอิงคือ เมื่อใดสงสัยไม่แน่ใจ ก็ให้อ้างอิง เพื่อระวังไว้ก่อน และเพื่อความสมบูรณ์และไม่เป็นการเสียหายถ้ากระทำเช่นนั้น

วิธีการอ้างอิง

หลักทั่วไปของการอ้างอิงมักจะยึดหลักพื้นฐาน 5 ประการดังนี้

การคัดลอกคำต่อคำ (verbatim)

1

ไม่ว่าจะเป็นเพียงข้อความเดียว หรือคำสำคัญเพียงคำเดียวก็ต้องใส่ัญประกาศ แต่ถ้าข้อความยาวกว่าสามประโยคให้ย่อหน้า และให้ใช้วิธีใส่วงเล็บ แต่ในทุกกรณีต้องระบุแหล่งอ้างอิงที่มีทั้งชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อตำรา หรือวารสาร และรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

2

การถอดความ (paraphrase)

ซึ่งเป็นการเขียนขึ้นมาใหม่โดยยังคง ความหมายของเนื้อหาของต้นฉบับ มักมีความยาวเท่าๆ กับต้นฉบับ การอ้างอิงใช้เชิงอรรถ หรือใส่วงเล็บและต้องระบุแหล่งอ้างอิง ในกรณีที่ต้องการคัดลอกบางประโยคมาแทรก ก็ใช้วิธีใส่ัญประกาศ และระบุแหล่งอ้างอิง

3

การสรุป (summary)

ซึ่งย่อความเนื้อหาของต้นฉบับ ต้องมีการอ้างอิงโดยใช้เชิงอรรถหรือใส่วงเล็บเช่นกัน

4

ข้อเท็จจริง สารสนเทศ และข้อมูล (facts, information, and data)

ถ้านำข้อมูลจากการทดลองของนักวิจัยจากบทความวิจัยหนึ่งและเป็นข้อมูลที่ไม่ปรากฏที่อื่น ก็ต้องอ้างอิง การอ้างอิงสารสนเทศที่ผู้อื่นค้นพบขณะทำวิจัยก็ต้องกระทำเช่นกัน ยกเว้น จะเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้ที่เป็นสาธารณสมบัติ

5

สารสนเทศที่เป็นส่วนเสริม (supplementary information)

ในบางครั้งอาจต้องการใส่ข้อมูลที่เสริมกับเนื้อหาหลัก ในกรณีนี้ต้องใส่แหล่งอ้างอิงที่ สมบูรณ์เช่นกัน แต่อาจเป็นรูปของเชิงอรรถหรือข้อความท้ายหน้า (end note)

ที่มา : กัญญา บุญเกียรติ. (2564). การคัดลอกงานวิชาการและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประชาสัมพันธ์โดย

คณะทำงานโครงการปลูกฝังคุณธรรม กลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่
เมื่อ เดือนมกราคม 2566